

Allah'ın rahmeti herşeyi kuşatmıştır

Hasan Bey: “Allahü Teâlâ'nın insanları diğer mahlûklardan farklı yaratmasının sebebi O'na iman ve ibadet etmemiz midir? Eğer Rabbimiz bizleri ibadet etmemiz için yaratmışsa neden ruhumuzu günaha girmeye sevk ettiren donanımlarla donatmıştır? Günah işliyor diye, gaflette diye insanların çoğunun-yarisından fazlasının- Cehenneme gitmesinin hikmeti nedir?”

Allahü Teâlâ bizi dilediği gibi yaratmıştır. Dileseydi bizi başka mahlûklar sûretinde de yaratırdı ve bizim görevimiz yine O'na î mân ve ibâdet etmek olurdu. Kâinatta ibâdet etmeyen hiçbir mahlûk yoktur! Mahlûkların içinde irâdesiyle î mân ve ibâdet etmekle mükellef olan sadece insanlar ve cinler vardır. Her iki sınıf da bundan dolayı mıdır, nedendir, ibâdet yapmada tembellik gösteriyor. Çoğu zaman da ya aksatıyor, ya da hiç yapmıyor! Oysa diğer bütün mahlukât her halleriyle Allah'a secde ve itaat, zikir ve tesbih, tazim ve ibâdet içindedirler. Ve hiçbir şikâyetleri de yoktur.

Eşyanın tabîatı kendisine verilen görevi yapmak değil midir? Kendisine verilen görevi yapmak eşya için ibâdet sayılmıştır. İnsana ise akıl verilmiştir. Akıl Rabb'ini bilmekle mükelleftir. İnsanın görevi de budur. İnsanın î mânı da, kulluğunun gereği de Rabb'ini bilmekten ibârettir.

İnsan günah işleyebilir bir vasıfta yaratılmıştır. Neden? Cehenneme girsin diye değil! Daha çok sevap alsın diye... Allah katındaki yeri ve değeri daha çok artsın diye... Cennetini daha çok genişletsin ve ebedî saadetini daha çok zenginleştirsın diye... Çünkü günah işlemeye meyilli duygularımız bizi günaha sürükledikçe biz Allah'ın onu haram kıldığını hatırlıyor ve ondan vazgeçiyoruz. Neden vazgeçiyoruz? Çünkü Allah'ı tercih ediyoruz! Bu vazgeçişler bizim Allah'ı tercih ettiğimiz demek oluyor. İşte bu tercihler yarın mahşerde Allah katında bizim—inşallah—yüz akımız olacaktır.

İnsanların çoğu bu günaha meyilli duygular yüzünden günaha giriyorlar, diyorsunuz. Efendim, bir insan bilerek veya bilmeyerek bir günah işleyebilir ama asıl vahim olan

Allah’a sığınmamaktır! Kendisine sığınan her kulunu Allah affetmiştir, bağışlamıştır, mağfiret etmiştir, günahını açığa vurmamıştır, utandırmamıştır, mahcup etmemiştir, rezil etmemiştir. Allah’ın bir sıfatı Settâru’l-Uyûb olmasıdır. Yani O ayıpları örtendir.

İnsanların çoğunu Cehenneme götüren şey, Allah’a sığınmamalarıdır! Maalesef, Allah’a sığınıp sığınmamak da her yiğidin kendi tercihidir! Sonucuna da elbet katlanacaktır! Sonucuna katlanıyorlar diye onlar adına bizim üzülmemiz revâ mıdır? Allah’ın kapısı onlara kapalı değildi ki? Neden çalmamışlardı? (Böyle söylüyoruz diye bizim Allah’ın af ve mağfiret kapısını lââyık-ı veçhile çaldığımız zannedilmesin. Allah’a sığınmak konusunda bizim de hatâlarımız ve eksiklerimiz vardır şüphesiz. Fakat biz, insan olarak hepimiz için geçerli olan genel hatâmızı ve tövbe noktamızı göstermeye çalışıyoruz!)

Zulme maruz kalmış, toplama kamplarında işkence görmüş, ırzına geçilmiş, diğer bir tabirle dünyası kararmış insanların Bedüzzaman’a göre eğer “inkârları” yoksa1 âhiretlerinin güleceği konusunda İslâmiyet insanlığa umut veriyor. (Başka hiçbir din İslâmiyet kadar umut verici değildir!) Allah insanları Cehenneme doldurmaktan hâşâ, tabir câizse—zevk mi alıyor? Allah’ı böyle tanımayalım ve böyle tanıtmayalım. Allah zâlim değildir.

Allah herkesi affedicidir. Ve hiç kimseye zulmedici değildir.

Fakat inkâr ve küfür başka bir şeydir! Büyük bir cürümdür, dehşetli bir cinâyettir! Hiç kimsenin, zalim olsun, mazlum olsun, isterse binlerce defa zulme uğramış olsun, fark etmez; Allah’ı ve Allah’ın gönderdiklerini inkâr etmeye hakkı, haddi ve yetkisi yoktur! İnkâr edici olmaya hiçbir haklı neden yoktur çünkü! (Bilmemek başka şeydir. Bilmemekten dolayı kişi affa uğrar. Ama inkârın, ıstırapla, musîbetle affedilir yanı yoktur. İnkârcı kişi, bilerek tövbe ederse ancak o zaman affedilebilir.)

Netice olarak; eğer inkâr varsa, ateş vardır!

Eğer inkâr yok da, âdî günah varsa; insanın çektikleri ıztıraplar, çileler, musîbetler kendisini kurtarabilir! Mesele budur! Nitekim musîbetlerin rahmet yönü, kurtuluşa vesîle olmasıdır! Unutmayalım; Allah kendisi söylüyor: “Allah’ın rahmeti her şeyi kuşatmıştır”2, “Allah’ın rahmeti gazabını geçmiştir.”3

Dipnotlar:

1- Kastamonu Lahikası, s. 79

2- A’râf Sûresi: 156

3- Riyâzü’s-Sâlihîn, 418